

Cirkulärnr: 1995:180
Diariernr: 1995/2905
P-cirknr: 1995-2:42
Nyckelord: AD
Handläggare: Göran Söderlöf
Sektion/Enhet: Förhandlingssektionen
Datum: 1995-10-26
Mottagare: Kommunstyrelsen
Personalfrågor
Rubrik: Arbetsdomstolens dom 1995 nr 116 angående skyldighet att utge förslagsersättning till arbetstagare för ett av dem avgivet förslag
Bilagor: Arbetsdomstolens dom 1995 nr 116

Personalpolitik: 1995-2:42

Nyckelord: AD

Förhandlingssektionen
Göran Söderlöf

1995-10-26

Kommunstyrelsen
Personalfrågor

Arbetsdomstolens dom 1995 nr 116 angående skyldighet att utge förslagsersättning till arbetstagare för ett av dem avgivet förslag

Arbetsdomstolen har i dom 1995 nr 116 mellan Stockholms stad och Sveriges Civilingenjörskörbundet (CF) prövat frågan huruvida två medlemmar i CF var berättigade till ekonomisk ersättning av Stockholms stad för ett av dem till staden lämnat förslag.

Fråga även om staden gentemot arbetstagarna var bunden av regler om förslagsersättning och om förslagen uppfyllde kriterierna för rätt till ersättning enligt nämnda regler.

Bakgrund

I april 1987 lämnade Lars Inge B. och Jan L. – då anställda vid stadens fastighetskontor respektive kammarkontor – ett förslag till staden som i huvudsak innebar att staden skulle gå i borgen för de av staden ägda bostadsbolagens bottenlån avseende bolagens fastigheter. Bolagen skulle genom detta förfaringssätt spara belopp motsvarande stämpelskatten för uttag av pantbrev, som inte skulle behöva tas ut som säkerhet om staden istället gjorde borgensåtagande enligt förslaget. För sitt borgensåtagande skulle staden kunna ta ut en avgift.

CF yrkade att Lars Inge B. och Jan L. var berättigade till att av staden erhålla sammanlagt 39 miljoner kronor i ersättning för förslaget.

Stockholms stad bestred att arbetstagarna överhuvudtaget var berättigade till ersättning för ifrågavarande förslag.

Arbetsdomstolen

Var staden bunden av regler om rätt till ersättning för förslag?

I en mellandom i målet (AD 1994 nr 100) fastslogs att Medbestämmandeavtal för Stockholms kommun (MBA-S) bilaga F enligt den för staden gällande kollektivavtalsregleringen inte hade kollektivavtals verkan i det aktuella fallet.

Staden hade emellertid fattat beslut att förslagsverksamheten skulle regleras av de i bilaga F till MBA-S intagna reglerna. Arbetsdomstolen fann att detta var ett av staden ensidigt fattat beslut som hade karaktären av en rättsligt bindande utfästelse gentemot den enskilde arbetstagaren. Staden hade i och för sig kunnat upphäva eller ändra beslutet men så hade inte skett. Bilaga F var sålunda tillämplig.

Uppfyllde förslaget kriterierna för rätt till ersättning enligt tillämpliga regler?

Arbetsdomstolen fann att förslaget låg i linje med de normala arbetsuppgifterna och inte kunde anses vara en sådan prestation utöver arbetstagarnas normala arbete som berättigade till särskild ersättning enligt bilaga F.

CF:s talan avsågs.

Kommentar

Det centrala MBA-KL 80 har numera upphört att gälla. MBA-KL 80 och Miljö 81 har som centrala avtal ersatts av U 92, som inte innehåller något avsnitt om förslagsverksamheten.

De centrala parterna har bl.a. i samband med förhandlingarna om "kompetens inom arbetsmiljö- och rehabiliteringsområdet" uttalat att det, i de fall MBA-KL fortfarande gäller lokalt, är angeläget med en översyn av de lokala bestämmelserna.

Oavsett om regler om förslagsverksamheten i kommunen gäller enligt nya eller gamla kollektivavtalsbestämmelser eller genom ensidiga av kommunen fattade beslut finns det på grund av AD-domen skäl för kommunen att överväga utformningen av reglerna om förslagsverksamheten och dess ersättningsnormer.

Är kommunen inte bunden av ett lokalt kollektivavtal kan reglerna bringas att upphöra eller ändras genom ett ensidigt beslut. Ett sådant beslut skall, i vanlig ordning, behandlas enligt kommunens samverkanssystem eller reglerna om förhandlingsskyldighet i medbestämmandelagen. Finns ett lokalt

kollektivavtal som reglerar frågan måste detta sägas upp i enlighet med enligt avtalet gällande uppsägningstid.

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Förhandlingssektionen

Markus Gustafsson

Göran Söderlöf

Bilagor

Arbetsdomstolens dom 1995 nr 116